På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (tredje afdeling)

1. **Sagsøgte frifindes.**

2. **Hver part bærer sine omkostninger.**

Everling Galmot Kakouris

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. juli 1983.

Justitssekretæren
efter bemyndigelse

H. A. Rühl

Ekspeditionssekretær

U. Everling

Formand for tredje afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT S. ROZÈS FREMSAT DEN 9. JUNI 1983 [1]

Høje Domstol.

Nærværende sag er anlagt af Kirsten Johanning mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber. Hun har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afslag på hendes ansøgning af 5. februar 1982 om en ændret indplacering.

I — De faktiske omstændigheder er følgende:

Kommissionen havde i De Europæiske Fællesskabers Tidende af 22. marts 1977 offentliggjort en meddelelse om en almindelig udvælgelsesprøve KOM/LA/150 på grundlag af prøver med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assisterende oversættere (hoved-

1 — Oversat fra fransk

sprog: tysk, fransk eller italiensk) i stillingsgruppen, der omfattede lønklasserne LA 8 og LA 7 i sprogtjenesten.

Foruden de almindelige adgangsbetingelser angav meddelelsen arbejdsområdet: assisterende oversætter, oversættelse af tekster af juridisk, økonomisk, administrativ og teknisk art. Endvidere var grundlønnen i belgiske francs oplyst.

Kirsten Johanning bestod udvælgelsesprøven og blev optaget på reservelisten.

Ved en beslutning af 14. april 1980 udnævnte Kommissionen hende til oversætter på prøve og indplacerede hende i lønklasse LA 7, løntrin tre, efter en meddelelse om en ledig stilling KOM/1078/78, som bl.a. indeholdt følgende oplysninger:

»Kategori og stillingsgruppe: LA 7/LA 6

Arbejdsområde:

Oversætter

— Oversættelser af tekster af enhver art for Kommissionens tjenestegrene«.

Hun blev med virkning fra 3. marts 1980 ansat i Generaldirektoratet »Personale og administration«, i tjenesten for oversættelse på mellemlang og lang sigt.

Den 26. november 1980 blev hun udnævnt til tjenestemand ved virkning fra 3. december 1980.

Den 22. april 1981 anmodede hun om, at hendes indplacering måtte blive ændret til LA 6/3.

Den 9. juli 1981 modtog hun en skrivelse, hvori man anerkendte modtagelsen af hendes ansøgning, og ved skrivelse af 12. november 1981 meddelte indplaceringsudvalget hende, at man mente »sig i stand til at henstille til ansættelsesmyndigheden, at hendes første indplacering blev ændret fra LA 7, tredje løntrin, til LA 6, tredje løntrin«.

Imidlertid meddelte generaldirektøren for »Personale og administration« den 24. november 1981 hende, at vedtægten var til hinder for en sådan omplacering.

Den 5. februar 1982 indgav hun en klage i medfør af vedtægtens artikel 190, stk. 2, til ansættelsesmyndigheden.

Den 17. september 1982 meddelte man Kirsten Johanning, at hendes klage var blevet afslået.

Ved stævning registeret på Domstolens justitskontor den 3. september har hun anlagt denne sag. Hun gør fire anbringender gældende:

— krænkelse af lighedsprincippet,

— krænkelse af forbudet mod forskelsbehandling,

— krænkelse af vedtægtens artikel 5,

— ulovlighed i bred forstand og krænkelse af hendes berettigede forventning.

Kommissionen har påstået sig frifundet.

II — Formaliteten:

Der er enighed om, at der ikke er nogen formalitetshindringer. Sagen kan således tages under realitetspåkendelse.

III — A — De forholdsvis få problemer i sagen vedrører følgende forhold:

1. I *1977*, da Kirsten Johanning bestod udvælgelsesprøven med henblik på opret-

telse af en ansættelsesreserve af *assisterende* oversættere, omfattede den pågældende stillingsgruppe lønklasserne LA 8 og LA 7 i sprogtjenesten. Alt efter uddannelse og særlig erfaring kunne ansøgeren undtagelsesvis ansættes med en grundløn, der svarede til lønklasse LA 7, tredje løntrin.

På dette tidspunkt omhandlede stillingsgruppen »*oversætter*« lønklassen LA 6 og LA 5.

2. I *1980*, da sagsøgeren blev udnævnt til oversætter på prøve, omfattede stillingsgruppen for assisterende oversættere nu *kun LA 8*, og stillingsgruppen »oversætter« omfattede nu lønklasserne LA 7 og LA 6. Denne ændring blev indført ved Rådets forordning af 2. maj 1978 (nr. 912/79) om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og ansættelsesvilkårene for disse Fællesskabers øvrige ansatte.

3. Endelig skal jeg anføre, at Kommissionens vedrørende de i forbindelse med ansættelse gældende kriterier for indplacering i lønklasse og på løntrin undtagelsesvis gav ansættelsesmyndigheden mulighed for, dels at udnævne ansøgeren i den øverste lønklasse i laveste stillingsgruppe og mellemste stillingsgruppe, såfremt ansøgeren kunne dokumentere en faglig erfaring på mindst 1 år i LA 7, dels at give ansøgeren en anciennitetsforbedring i løntrinnet på højst 48 måneder.

Af disse forskellige elementer er de væsentligste, at der blev gennemført en udvælgelsesprøve i 1977 i henhold til visse regler, og at udnævnelsen skete i 1980 i henhold til nye regler og med den særegenhed, at skulle reglerne følges strengt, kunne ansøgere, der havde bestået en og samme udvælgelsesprøve, blive omfattet af enten den gamle eller den nye ordning, alt efter på hvilket tidspunkt de blev ansat.

B — 1. Eftersom Kirsten Johanning blev udnævnt den 14. april 1980 — dvs. senere end Rådets forordning af 2. maj 1978 (nr. 912/78) — efter en udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af »*assisterende* oversættere«, ville hun højst have kunnet ansættes i en stilling som assisterende oversætter og alene i den eksisterende lønklasse LA 8 med godskrivelse af en anciennitetsforbedring.

En sådan indplacering ville have været en skadelig forskelsbehandling for hendes vedkommende, idet andre ansøgere, der havde bestået samme udvælgelsesprøve, og som opfyldte de samme betingelser med hensyn til uddannelse og anciennitet, var blevet udnævnt i lønklasse LA 7 før den 4. maj, da den nævnte forordning trådte i kraft.

Kommissionen hævder med rette, synes jeg, at da den ikke ville skabe en sådan forskelsbehandling og ville tage hensyn til princippet om beskyttelsen af tjenestemændenes berettigede forventning, besluttede den undtagelsesvis at ansætte Kirsten Johanning i en stilling i LA 7, lønklasse tre, en indplacering hun havde kunnet påregne, da hun i 1977 meldte sig til udvælgelsesprøven for *assisterende* oversættere. Men i 1980, da hun blev ansat, var det alene en »*oversætter*«, der kunne ansættes i LA 7/3, hvorfor det var

en sådan stilling, der blev opslået ledig ved stillingsopslag KOM/1073-1079/78.

2. Kommissionens beslutning indebar altså ikke, at Kirsten Johanning herved fik de kvalifikationer, som kræves af oversættere, der har bestået en udvælgelsesprøve til denne stillingsbetegnelse, hvis prøveniveau naturligvis er højere end niveauet i en udvælgelsesprøve for assisterende oversættere. Beslutningen indebar altså heller ikke, at de to stillingsbetegnelser hermed blev ligestillet. Disse er stadig strengt adskilte.

Beslutningen havde imidlertid den følge, at den forskelsbehandling ved indplaceringen, som for Kirsten Johanning ville have resulteret i indplacering i LA 8, såfremt man strengt havde fulgt de nye regler efter forordning nr. 912/78, blev undgået.

3. Når sagsøgeren derfor ansøger om at få ændret sin indplacering til LA 6, tredje løntrin, af den ene grund, at hun blev ansat som »oversætter«, hvorfor Kommissionens beslutning vedrørende de i forbindelse med ansættelse gældende kriterier for indplacering i lønklasse og på løntrin skal anvendes på hende, så anmoder hun i virkeligheden om en forskelsbehandling til sin egen fordel, men til skade for de ansøgere fra den samme udvælgelsesprøve KOM/LA/150, der før forordning nr. 912/78 trådte i kraft, blev ansat som assisterende oversættere i LA 7, og som altså under ingen omstændigheder har krav på en ændring af deres indplacering til oversættere i LA 6.

4. I nærværende sag besluttede Kommissionen rent undtagelsesvis at ansætte sagsøgeren i LA 7, tredje løntrin, netop for at respektere princippet om ligebehandling af tjenestemænd, som ellers ville blive tilsidesat alene som følge af den tilfældighed, om ansøgerne blev ansat før eller efter ændringsforordningen trådte i kraft.

Det havde selvfølgelig været ønskeligt, om forordning nr. 912/78 havde indeholdt overgangsforanstaltninger, idet forordningens ikrafttræden i sig selv medførte en forskelsbehandling af assisterende oversættere alt efter, på hvilken dato de blev ansat. Dette forhold får imidlertid heller ingen betydning for så vidt angår spørgsmålet, om der foreligger en krænkelse af princippet om ligebehandling af tjenestemænd, der befinder sig i sammenlignelige situationer, som hævdet af Kirsten Johanning, idet Kommissionen netop sørgede for, at hun blev indplaceret på samme betingelser som andre ansøgere, der havde bestået en udvælgelsesprøve under lignende betingelser som hendes.

Det grundlæggende princip om lighed mellem tjenestemænd, der er placeret i sammenlignelige situationer [1], er i nærværende tilfælde til hinder for en automatisk anvendelse af artikel 5, stk. 3.

Jeg skal på grundlag af det af mig anførte fremsætte det forslag, at Kommissionen frifindes, og at Kirsten Johanning bærer sine egne omkostninger.

1 — Dom af 31. maj 1979 i sag 156/78, Newth, Sml., s. 1952-1953.